

Земи тѣзи двѣ англійскы лиры, свърши си работѣтъ, и когато ся улеснишь върни ми ги.

Какъвъ добъръ человекъ ! помисли кафедрѣята смаянъ ; и отъ то на сетнѣ, той бѣше толкозь признателенъ нему, щото и животътъ си да жертвува за него. Но често пакъ му идеше на умъ да ся чуди и съ това, кѣдѣ ходять тѣй нощѣ дъщеритѣ на благодѣтеля му.

Но кой бѣше тойзи Поликарпъ ? Коя е истинната исторія на тогось человекъ ? Коя е истинната причина на умысленността и дряхлостта му ? Редътъ на приказкѣтъ ни въ тѣзи главѣ ще го докаже. За сега това има да кажемъ че тойзи когото выкахъ Ангелъ, когото на 1-й Маія прѣвъ деньтъ видѣхмы на Кеатханжѣ съ г. Т. Трипани и дружината му, а вечерътъ на едно съ г. Трипани прѣдъ кѣщѣтъ на г. Ариста че подаде на истыйтъ записътъ за брачнытъ му условія. Тойзи Ангелъ, като остави г. Трипани върнѣ ся и дойде та похлопа на г. Поликарпа на кѣщѣтъ.

— Тука ли е баща ви ? попыта той голѣмѣтъ му дъщерѣ Ирофила, която засмѣна дойде да му отвори.

— Не е тукъ, господине Ангеле, сега прѣди малко дойде да го повыка единъ человекъ отъ полиційѣтъ, и съ него излѣзе ; имали, каза, нѣкаквѣ приказкѣ ?

— Человекъ отъ полиційѣтъ ?

— Ей !

— Увѣрена ли сте за това, рече Ангелъ.

— Познавамъ го отколѣ, каза Ирофила, баща ми ми е казувалъ че му е прѣятель.

Г. Ангелъ едва съ мъжы можѣ да покрые болѣзненното беспокойствіе което му причинихъ тѣзи думы.

— Искаше ми ся да ся видѣмъ съ бащѣ ви, рече, Ангелъ, да знаѣмъ че скоро ще си дойде почакаль быхъ го.

— Заповѣдайте горѣ, рече Ирофила, та го почакайте, не сте чужды,